

ЦРКВАТА ДА ГО ВОДИ НАРОДОТ КОН СПАСЕНИЕ, БИЛА И ЌЕ БИДЕ ФАКТОР НА ОБЕДИНУВАЊЕ, НА СПЛОТЕНОСТ ВО ВЕРА, НАЦИЈА, ЈАЗИК, КУЛТУРА...

Велигден е еден од најзначајните христијански празници, во кој се слави победата на смртта.

Со воскресението Христово, Исус Христос, нè исчисти од земните гревови, поучувајќи нè на вистински вредности, љубовта и љуби ги своите ближни. Затоа веруваме дека ќе најдеме некој духовен мир или поттик за натамошен национален, културен и религиозен развој, кој деновиве е спречен од разни политички работи.

Но, тоа да го оставиме на страна, да видиме на кој начин Македонците од странство, кои живеат и работат во туѓи средини, а оддалечени од татковината, отргнати од срцето, го слават Велигден и се доближуваат до родната гротка.

 Ваше Високо преосвештенство, Воскресението на Господ Исус Христос носи вечна порака за победа над смртта, со која всушност живиот Единороден Син на Отецот ги презел сите гревови врз себе, притоа докажувајќи дека само со вера и со чистота на духот можат да се победат сите искушенија, кои се јавуваат во овој немирнен живот. Дали во овие духовни и немерливи вечни вредности македонскиот народ може

да го пронајде својот духовен и национален мир и спокојство?!

МИТРОПОЛИТ ПИМЕН: Смеслата и темелот на нашата христијанска вера е токму во Воскресението Христово и во верата во живот вечен, без тоа нашата вера би била празна и смеслата на животот не би постоела. Сите оние претрпени искушенија и сите оние воздржувања, кои ги поднесуваме и ги правиме заради Христа би биле залудни и неосновани. Тогаш најбедните луѓе на светот би биле ние христијаните. Христијанинот треба секогаш да му благодари на Бога за искушенијата кои му се испречуваат на патот кон спасението, бидејќи додека имаме искушенија знаеме дека одиме по тесниот и по вистинскиот пат. Па, затоа и ние како народ во овие не многу лесни времиња треба најнапред да му благодариме на Бога за сè што ни дава, и за доброто и за лошото

Разговорот го водеше:
Кокан СТОЈЧЕВ

за да можеме да растеме духовно. Само ако постапуваме во согласност со овие духовни принципи и се подвизуваме со вера во Воскресението и со живот вечен ќе имаме право да се наречеме христијани и ќе можеме да го пронајдеме својот мир и спокојство. По крстот доаѓа Воскресението. А што е времето во однос на вечноста за да роптаме и за да кажуваме дека веќе предолго трае неправдата кон нас?

 Велигден претставува еден од најсветлите христијански празници, кој нè воведува во Царството Божјо. Но, во последно време се соочуваме со настојувања за менување на неговите вредности... Како да се спротивставиме на ваквите груби атаци врз вистинската вредност на христијанската љубов?

МИТРОПОЛИТ ПИМЕН: Вредноста на празникот се промашува кога ја гледаме само неговата надворешна форма, кога празникот ќе го сведеме само на формално поздравување со зборовите Христос Воскресна и ќе чекаме да помине 24 часот за да се кршиме со велигденските јајца, во исто време сфаќајќи го празникот, во најдобар случај, како еден историски настан, кој се случил некогаш во времето, а со срцата стоиме далеку од Бога, далеку од Неговите заповеди, далеку и од Неговите заповеди за љубов кон Бога и ближните... ќе се спротивставиме само ако се потрудиме формата да ја замениме со суштина, а суштината на празникот Велигден е Воскресението Христово и секако нашата вера во Него. Ќе се спротивставиме ако не останеме пасивни на-

бљудувачи на смртта и Воскресението Христово, туку ако и ние самите станеме соучесници во Неговата смрт и Воскресение.

 Како владика на Европската епархија, духовен отец на православните македонски христијани во Европа, имате тешка задача да ги соберете сите наши Македонци, кои работат во Унијата. Колку во овој момент Епархијата, односно МПЦ, е моќна да ги зближи Македонците и да ја преброди традиционалната поделеност, која се јавува кај македонскиот народ, а се одразува и кај нашите во странство?

МИТРОПОЛИТ ПИМЕН: За жал, речиси во сите европски земји каде што има наша емиграција постои тенденција на престанување со работа на нашите македонски клубови или, пак, работат во скромни услови. Заинтересираност за нивно посетување е видливо намалена, а со самото тоа во нив не функционираат и активностите и секциите. Интернетот и сателитските програми си го направиле своето. Сите информации луѓето сега ги добиваат дома. Исто така, веќе има и трета генерација Македонци, кои не си го пронаоѓаат своето место во тие клубови, бидејќи тие не понудиле нови содржини. Но, како искра на надеж дека имаме иднина е тоа што оној духовен препород, кој се случи во средината на деведесеттите години на минатиот век во Македонија има одекнување и тука, во поголем дел од земјите во кои имаме наши цркви или црковни општини. Затоа, слободно можам да кажам дека единствен фактор кој ги обединува Македонците во дијаспората е Македонската православна црква преку своите епархии надвор од татковината.

 На ова место дојдовте по митрополитот Горазд, кој всушност ја имаше најтешката мисионерска работа на МПЦ, а сега Вам Ви претстои надградбата на тој дом. Што има ново во Вашата епархија?

Вредноста на празникот се промашува кога ја гледаме само неговата надворешна форма, кога празникот ќе го сведеме само на формално поздравување со зборовите Христос Воскресна и ќе чекаме да помине 24 часот за да се кршиме со велигденските јајца, во исто време сфаќајќи го празникот, во најдобар случај, како еден историски настан, кој се случил некогаш во времето, а со срцата стоиме далеку од Бога, далеку од Неговите заповеди, далеку и од Неговите заповеди за љубов кон Бога и ближните... ќе се спротивставиме само ако се потрудиме формата да ја замениме со суштина, а суштината на празникот Велигден е Воскресението Христово и секако нашата вера во Него.

МИТРОПОЛИТ ПИМЕН: Европската епархија е најмлада од сите епархии на нашата Црква, со скромно постоење од 15 години. Благодарение на браќата архијереји кои ја формирале, како и на активната служба на митрополитот Горазд, беа формирани триесеттина црковни општини во 12 земји низ Европа. На мене остана да се обидам да ја задржам оваа поставеност, а секако и да ја надградам. Епархијата ја затекнав со четири активни свештеници, еден изграден храм, две купени и адаптирани цркви и неколку цркви кои се користеа под наем. Ново е тоа што во овие неполни две години откако ние раководиме со Епархијата, по милоста Божја се изгради уште еден храм во Малме, се постави камен-темелник во Тринген, Швајцарија, се купија парцели за изградба на нови храмови во Берлин и во Мајнц, како и во

НЕГОВОТО ВИСОКО ПРЕОСВЕШТЕНСТВО МИТРОПОЛИТ ЕВРОПСКИ Г. ПИМЕН

Загреб. Во текот на оваа година се планирани две до три поставувања на камен-темелници во спомнатите места, како и привршување со градба на веќе почнатите. Бројот на активни свештеници се зголеми на девет, и се работи на создавање услови за испраќање на барем уште двајца во текот на оваа година. Се отвори уште една црковна општина во Риека, излезе од печат една скромна, но значајна книшка по повод минатогодишниот јубилеј на МПЦ. Во овие прет-велигденски денови во соработка со Американско-канадската епархија треба да излезе од печат една богослужбена книга придружена со CD од истата, снимено со хорот на Ма-

донија и во Европската епархија. Го спомнав, бидејќи тоа во голема мера доведе до промена на односот кон Црквата на многумина млади луѓе. Сите тие првенствено млади луѓе се вклучени во црковните одбори како активни членови и се од голема помош за функционирање на Црквата. Благодарение на нив имаме поголема активност во цела Епархија, затоа што се поучуваме едни од други, со своите искуства и на духовен и на административен план. Тоа јасно зборува за нивниот однос кон Црквата, а нивната вклученост во црковните општини и нивното активно помагање е потврда на тоа дека нивниот духовен живот се развива благодарение на црковните општини.

Македонските црковни општини за Македонците претставувале и денес се наша и нивна лична карта, преку која се изразува културната, верската препознатливост и афирмација на црковно-духовен, национален и културно-просветен план... Колку тие ја развиле својата дејност, односно дали постои опасност од нивно затворање?

МИТРОПОЛИТ ПИМЕН: Спомнав триесет црковни општини низ Епархијата, кои слава Му на Бога опстојуваат

Црквата историски учејќи нè смирено и со покајание да ги поднесуваме искушенијата успеала да нè одржи како народ и во потешки времиња, во времиња кога не сме имале своја држава и благодарение на тоа смирение кое сме го покажале пред Бога, Бог нè наградил со придобивките кои ги имаме денес. Колку е поголема благодетта толку се поголеми искушенијата. Да ја имаме оваа мисла и со постојана молитва нека ни биде водилка во надежта кон спасението и вечната правда.

Но, како една искра на надеж дека имаме иднина е тоа што оној духовен препород кој се случи кон средината на деведесеттите години на минатиот век во Македонија, има одекнување и тука, во поголем дел од земјите во кои имаме наши цркви или црковни општини. Затоа, слободно можам да кажам дека единствен фактор кој ги обединува Македонците во дијаспората е Македонската православна црква преку нејзините епархии надвор од татковината.

македонската православна богословија. Исто така, се одржаа веќе две годишни собранија во Хамбург и во Виена.

Доколку се погледне во распространетоста на нашите верници, тогаш може да се каже дека најголема концентрација на Македонци има во Шведска, во Италија и во Германија. Каков е нивниот однос кон Црквата, верата и дали таа сè уште се одвива преку црковните организации?

МИТРОПОЛИТ ПИМЕН: Нашите иселеници се најбројни во Германија, најсконцентрирани по градови во Шведска, а во Италија има најнова емиграција, но и во Швајцарија, како и во Обединетото Кралство Велика Британија, каде во поново време се приближуваат до една значајна бројка. Погоре спомнав за одразувањето на духовниот препород од Маке-

долги години наназад и достоино нè претставуваат во земјите во кои функционираат. Но, за жал, не се развиваат сите со исто темпо. Повеќето од нив успеале да ја придобијат и да ја вклучат втората генерација на наши иселеници и се подмладиле. Таму каде се случило подмладувањето има видлив напредок во нивниот развој, но и светла иднина, бидејќи има

на кого да остане Црквата. Онаму каде не успеале да допрат до младите им претстои обврска тоа да го направат или да се соочат со фактот дека веќе им се изброени деновите кога поради староста не ќе можат веќе да бидат активни и ќе мора да престанат со административната дејност. Мојата активност е насочена кон постојани патувања и запознавање нови луѓе до кои би можел генерациски да допрам за да ја разбудам верата во нив и да ги замолам активно да се вклучат во литургискиот живот на Црквата во дадените црковни општини, како би можеле да ја одбегнеме опасноста од нивно затворање. Поради тоа, и свештенството кое го поставувам низ Епархија со која раководам е многу младо.

На кој начин нашите иселеници го одбележуваат Христовото Воскресение во средина која е или римокатоличка или протестантска? Постои ли на ова поле некоја заедничка соработка за организирање Велигденски собири?

МИТРОПОЛИТ ПИМЕН: Христовото Воскресение меѓу нашинците во дијаспората, без разлика дали се слави во римокатоличка или протестантска средина, не се разликува од прославувањето во нашата татковина. Се трудиме со богослужбите и од традициите тоа да биде автентично и на тој начин да ја претставиме нашата Црква и нашата татковина пред тамошното население.

Не би можело да се каже дека постои некаква соработка во организирањето на Велигденските собири. Секако, сите оние претставници на римокатоличките и на протестантските цркви, кои на било каков начин ни помогнале во нашето опстојување на тие простори, секогаш се поканети и добре-

Епархијата ја затекнав со четири активни свештеници, еден изграден храм, две купени и адаптирани цркви и неколку цркви кои се користеа под наем. Ново е тоа што во овие неполни две години откако ние раководиме со Епархијата, по милоста Божја се изгради уште еден храм во Малме, се постави камен-темелник во Тринген, Швајцарија, се купија парцели за изградба на нови храмови во Берлин и во Мајнц, како и во Загреб. Во текот на оваа година се планирани две до три поставувања на камен-темелници во спомнатите места, како и привршување со градба на веќе почнатите. Бројот на активни свештеници се зголеми на девет и се работи на создавање услови за испраќање на барем уште двајца во текот на оваа година. Се отвори уште една црковна општина во Риека.

дојдени на нашите празнувања, а од нивна страна, исто така, секогаш сме удостоени со нивно присуство. За нив тоа секогаш е една голема чест.

Библиска Македонија се соочува со најголемите предизвици на денешното време. Што Црквата ќе направи за да ги сплоти Македонците, бидејќи низ вековите таа била единствена мајка на националното опстојување?

МИТРОПОЛИТ ПИМЕН: Не би го формулирал прашањето само како и што Црквата ќе направи, туку би додал и што прави и што направила. Бидејќи и покрај единствената улога на Црквата да го води народот кон спасение, и да сведочи за

вечниот живот во Христа Воскреснатиот, Црквата во дијаспората била и ќе биде фактор на обединување, на сплотеност во вера, нација, јазик, култура, традиција. Црквата историски учејќи нè смирено и со покајание да ги поднесуваме искушенијата успеала да нè одржи како народ и во потешки времиња, во времиња кога не сме имале своја држава и благодарение на тоа смирение кое сме го покажале пред Бога, Бог нè наградил и со овие придобивки кои ги имаме денес. Колку е поголема благодетта толку се поголеми искушенијата. Во време на постите, пак, вообичаено поради поголемата благодет и искушенијата се поголеми. Но, како што погоре спомнав, по Крстот доаѓа Воскресението. Да ја имаме оваа мисла и со постојана молитва нека ни биде водилка во надежта кон спасението и вечната правда.